

מסורת הש"ס

(א) [בהר"ש, ליתא]
(ב) בהר"ש, ליתא, (ג) [גל]
רב אפי' כ"א בהר"ש
והר"ף ובי"א, (ד) [הכנסת
יב], (ה) [ע"י טעמה
הר"ף והר"ש], (ו) [גין]
(ז) [הר"ש], (ח) [כע"י: פי
הפך, (י) [העורה רש"ש],
(כ) [לא תוספות חגיגה יא.
דיה לא נזכרה ותוספות
במות מו: דף גמלוס]

תורה אור השלם

1. ביום ההוא יהיה
מקור נפתח לבית דוד
ולמשכי ירושלם לחטאת
ולנדרה: וזכריה יג א

הגהות הב"ח

(א) גמ' רב יהודה מטען
בקרוב רבא מטען ביטקא
רבא מטען כנסא דכנסא
אמר רבא כסא דכנסא
מלא: (ב) רש"י דיה
מפסיס צ"ל קידס דיה
לפסח: (ג) שם דיה
המינה ס"י חישקין דילמא
נפל מרעיה:

הנהגות הגר"א

[N] גם' וכן, רשום קו עליו
למחוק;

תום' ישנים

[illegible][illegible]

(ו) **מַחְבִּין**. כִּמְיָן הֶפֶךְ (ו) כִּן הַפֶּה
דוד רמז שזריכה לטבילת מים ענ
כראוי: הַסִּינָה יוֹם הַכַּפּוּרִים לֹא
וּחְמִי לֹאחִיזִינָה: וְדַבָּר דִּרְשׁ
הַכַּפּוּרִים. וְשָׁמָּה עַל: לְפָנֶי
לְדַרְשׁ דְּרִישׁ גְּלוּחָה: מִדַּעֲשֵׁה ה'
גְּלוּחָה. שֶׁלֹּא יִשְׁנָהוּ: אִיכְשֵׁי
לְמִירָמָה סַנְדֵּל. שֶׁהוּא רַחֵם: עַל
יֵגֵא. שֶׁחֲלָחֹל הַטֵּטִס הָיָה
קָרוֹב לְחַיָּה: מַעֲשֵׂה. הָיָה
מִים: מֵלֵא אֲסוּר. שֶׁמֶל יִשְׁכּוּ
עַל בְּשָׂר: מַשְׁחֵל שְׂחִיל. פּוֹלֵט
שׁוֹבֵל עֲרִישְׁתֵּירִשׁ"א בַּעַ"ז: רְמוּד:
מַחְבִּין וְשִׁמְט מִיָּדוּ וְיִשְׁכּוּ
עָלֵי: מַעֲשֵׂה. סוֹדֵר כִּמְיָן
נְגוּבִים וְחֵי שִׁמְעִי דִּהֲ"ג עֶרֶב
הַכַּפּוּרִים מְחִילִין לוֹ מַעֲשֵׂה וְחֵי
כֵּי יָדוּ וְחֵי לִמְחָר פּוֹשְׁטָה וְעִמְבִּירָה
עֵינֵי וְחֵי וְחֵי אֶת מִקְוֵה הָאֵשׁ
לְחַמְחֵל: אִיכְשָׁה אֲמַרְתָּ לֵן. בְּתָה
בִּזָּב עוֹשֶׂה אוֹתָן כִּמְיָן כְּלִים נִגְ'
וְעֶרֶב יוֹה"כ לֹא אֲמַרְתָּ עוֹשֶׂה
כִּמְיָן כְּלִים נְגוּבִים וְאִחִיזִינָה שֶׁ
לָשׁוֹן שִׁמְעִי הֵכִי קֶלֶמֶר אִיכְשָׁה
אֲמַרְתָּ לֵן עֶרֶב תַּשְׁעָה בִּזָּב מִקְוֵה
יָדוּ וְלִמְחָר פּוֹשְׁטָה וְחֵי" וְעֶרֶב
הַכַּפּוּרִים שֶׁהִיא אוֹתָה בְּחִים וְחֵי
אוֹתָה כִּמְיָן כְּלִים נְגוּבִים וְאִחִיזִינָה
מִקְוֵה דִּמְכִין כְּלִים נְגוּבִים עֲדִיין
כֵּי לִשְׁחוֹט: שָׁאֵלוּ אֶת רַבִּי אֱלֵנִי
גִּרְסִין וְהוּא רַבִּי אֱלֵעָזָר בֶּן שִׁי
וְקָן וְיוֹשֵׁב בִּישִׁיבֵה וְכו'. אֲחַת
בַּתִּנְהַדְרִין (דף ה.) שֶׁאֵין חֶסֶם
כֵּי הַכַּפּוּר יַחֲדִיד לְרֹאשׁוֹ אֲחַת
אֵלָּא אֲחַת כֵּן נֶעַל רְשׁוֹת מִן הַ
פֶּסַח אֲחַת וְהַכָּה מִיַּעֲיָל לְהוֹ
זָקן יוֹשֵׁב בִּישִׁיבֵת סִנְהֶדְרִין הוּא
וְרֵי רְשׁוֹת" אִלּוּ לֹא הָיָה דִּקְשָׁה
הַכָּה מִשּׁוֹם דְּבַעֲי לְמִימָר
מִקְבָּעֵי לְהוֹ מִהָּר לֵאמֹר בַּקִּדְלָה
שֶׁעַם בִּישׁוֹ"כ: דָּבָר אֶל
הַרְשׁוֹת: לְפַסְפֹּדֶר. שֶׁאֵין גִּדֵּי
לְחַטֵּל מוֹקֵן שֶׁ אֵל. לְפָנֶי וְקִטְיָה
נִשְׂאֵה זֶה שֶׁדְּרוּרָה: כְּהֵנִים שְׁחוּדִין
מוֹמִי הַכַּפּוּר לְהִמָּר אֶת הָאֲסוּר
לְהַטִּיל לוֹ מִמֶּלֶךְ לְפִי שֶׁהַכַּפּוּר בְּחִין
וְחֵי לֵן מִקְוֵה אֵלָּא אֵל כֵּן יֵשׁ לוֹ
אֵין לֵהֵב לִיטְעֵל מִשְׁמַתּוּהָ
לְשׁוֹמֵר וְלוֹנוֹ דְּרִבִּי מֵאִיר וְחֵי
שִׁמְטָה בְּתַסְכָּה כְּדִירוֹת (דף לה.)
מִקְבָּעֵי לְהוֹ. קִמְיָה דְּרִבִּי אֱלֵנִי
שֶׁעַם

**הלכה בר"מ דאמר "החשו
על של תבירו ואינו נאמן**

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

עת.

ממנהגם כנחל שטוף שמגיע לפתח בית
האל לדיהו עמוקים עומק הראוי זה
הוא חיישין דילמא (ו) ופקי ממנהגיה
זמרי. יפה כרגלו כמו מנעל: איקלט
מבאן רסו לנדה שצריכה לישב
עד צוארה במים. שאלו
מקמי רב יהודה גאון וז"ל טבילת
מדאורייתא מנלן ודפיק קל וחומר
מגדה ור"ת פירש להפסיק מדמכבי
מני נדה ודרשין בתפסת עבודה
בוכבים (דף עה:) מים שהנדה טובלת
בהן ור"י פירש מדמכבי והדוה גנדה
ודרשין צ"י במה אשה (שם דף סד:)
גנדה מהא עד שחנא במים (ס:
הקטע

י אסי דמטו עורקומא דמיא
יכא למיור אמר רב ריחומי
שי אמר בסנדל לכתחלה לא
ש וכולהו רבנן אתו לפירקא
מדתיה דריש גלותא אמר
הוה כאיב לי כרעאי איבעי
למרמא סנדלא אמר ליה
ה דרך מלכוש אמר ליה לא
ה לא תני יהודה בר גרונות
י רבי יהושע בן לוי ובמינא
ה מצר רב ^(א) יהודה רב מותר
ה אמר רב כינוקא רבא מצטנא
אסור חסר שרי דפרחא אידי
אמר כסא דכספא חסר נמי
יין דרבי אמי ורבי אסי ורבי
ליה לרב יוסף בריה דרבי
מעליאת דהוה עביד אבך
תה במים ועושה אותה כמין
רב תשעה באב שורה אותה
תא רבה בר מרי אמר ^(ב) בערב
מים ומניחה תחת מראשותיו
למחר מביאין לו ממפחת ושורה
למחר מעבירה על גבי עיניו
אמרת לן ואותיבנך סחיטה
אמר רבה בר בר חנה שאלו
ליטול רשות להתיר בכורות
י להו כי הא דאמר רב אידי
התגדר בו צריך ליטול רשות
ר' צדוק בן חלוקה על רגליו
ן ויושב בישיבה היה ועמד
אמר ליה ר' אבא לא כך היה
ה היה והכי קא מיבעיא ליה
בן גמליאל דאמר ^(ג) נאמן הוא
אלהו מהו לצאת בסנדל של
שעם

רגלי קיות עליו, מחר להרחיש במים. אבל
כן בט כן וכן במחנת ציפור, סירה, כלי סיכה של
בא ומבנתה צובר של עגורן סירה, שאינה של
על לבח חילץ, את ארץ אצאן באסמלי וקויקטאנו
לי של סר. רי ירעש בן לוי נפק מליטה
קויבו נדשא למבליש מליטה וסאטס, מן
מקדו ור ורגלי במבכטת, למבחי מן הספירי
מזמניה ומשחיו, כן בט ארץ מן מקנה בא
לי שות למידי כקולא אל, ארץ מן סמנה
מזמניה ומשחיו, כן בט ארץ מן מקנה בא
לי שות למידי כקולא אל, ארץ מן סמנה

יה ר' יוסי משום דילמא מיפסק ואחי לאחוי ארבע כ' לר' יוסי הוא דאליטריך ואי העעם דילמא מיפסק ה' כונעל שאינו של כסודל של עז של שמהל בימין חדמינן כהדיא מנעל דיה"כ למונעל חליה ואומר רבי

מפכין עתידין להיות יוצאין מתחת מפתח הבית מכאן ואילך היה מתגבר ועולה עד שמגיע לפתח בית דוד כיון שמגיע לפתח בית דוד נעשה כנחל שוטף שבו רוחצין זבין וזכות נדות ויולדות שנאמר יביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלים להטאת ולנדה אמר רב יוסף מכאן רמזו לנדה שצריכה לישב עד צוארה כמים ולית הילכתא כותיה (תינוק יום הכפורים דליכא גיטין) ויבם דאמר מוילל מצא אביו ויחמוד

החגיגה דרב נשיאא תנא חזיתא לרבי אמר לו
 "עובדוהו דרב מלבוש טינה מנעל סנדל מאי
 אנא חזיתיה לרבינא דעבר דרך מלבוש רב
 ריש גלותא איקלע להגרוניא לבי רב נתן רב
 רבינא לא אתא למחר בעי רפרם לפופקי לרבי
 ליה מאי טעמא לא אתא מר לפירקא אמר לו
 לך למיסם מסאני גבא דכרעא הוה איבעי
 עורקמא דמא הוה באורחא איבעי לך למעב
 סכר ליה מר לא דאמר רב אשי סנדל לכתדר
 יאסור לישוב על גבי טינא כיום הכפורים
 מטפחת אמר אביי יבוסטופה על מנת להט
 להצטנן בפירות רב יהודה מצטנן (6) בקרא
 בכסא דכספא אמר רב פפא יכסא דכספא מי
 ואידי אסור משום דמישחל שחיל רב (7) (פפא)
 אסור משום דמודריב זעירא בר חמא אושפי
 יהושע בן לוי ודכולהו רבנן דקיסרי הוה אבי
 יהושע בן לוי (8) בר אריא אתא יאמא לך מילא
 ממטחת היה לו (9) בערב יום הכפורים ושורה
 כלים נגובין ולמחר מקנה בה פניו דיו ורגליו
 כמים ולמחר מעבירה על גבי עינו (10) וכן (11) כי
 תשעה באב מביאין לו מטפחת ושורה אותה
 ולמחר מקנה פניו דיו ורגליו בערב יום הכפ
 אותה כמים ועושה אותה כמין כלים נגובין
 אמר ליה ר' יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא אי
 אמר רב מנשיא בר תחליפא אמר רב עמרם
 את רבי אלעזר זקן ויושב בישיבה צריך
 או אינו צריך מאי קא מיבעי להו הכי קא מי
 בר אבין דבר זה הניחו להם לבי נשיאה כרי
 או דילמא כיון דזקן ויושב בישיבה אין צריך ע
 ואמר אני ראיתי את רבי יוסי בן יומרא ש
 כמעלה מוקטן של זה ונטל רשות להתיר בכורו

מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים כִּי הָיָה מַעֲשֵׂה ר' יוֹסִי בֶן יִזְמֵרָא
ר' לֵוִי דָּנָה וְלֹא מֵעִידָהּ אוֹ דִּילְמָה הִלְכָה כְּבִין שְׁמִי
לְעֵצְמוֹ וּפְשָׁמָּה לִיהָ הִלְכָה כְּרִשְׁבָּ"ג אוֹ כִּי מִבְּ

חֻשִׁישׁ. הוֹדִיר ר' אֲחָא בָּבַב מִן הַדְּרִךְ
בְּעוֹלֵת הַסְּתֵר, לְשִׁכְחוֹת לְעִיד יִזְחִילוֹ
תַּעֲזוֹב אִם בִּשְׁבֶּת כּוֹתֵר, בִּיהִי"א אֲסוּר.
אֲסוּרִין בְּעוֹלֵת הַסְּתֵר, יִצְא לְדֶרֶךְ אֲסוּרָא
תַּחַת גַּב אֵין יִצְרָאִי, אֲרִיִּסְמָנָא [אָנָּה].
כִּי תִחְלִיד מִן הַדְּרִיךְ בִּין מִנָּה הוֹרִי לֵב
לְעִיד יִתְצִיחָהּ, עֵרֶב אִם אֵין הִיא שׁוֹרֵה
וְאִתִּי חֻשִׁישׁ. עֵרֶב טִי בָּבַב אֵין שׁוֹרֵה
שֶׁאֵל לֵרִי אֲלַעֲזוּ כִּי יִשְׁבֶּת בִּישְׁבֶּת צַד
יִצְחָר לְבַב יִזְרֵה יוֹהֵר יוֹהֵר יִצִּיךְ יִצִּיךְ
לֵהִי, אֲבָלָה כְּבִין שְׁמִעוֹן בִּן מִלְּיָאֵל.
הַחֲשִׁיד שֶׁ דָּבַר אֵל מִי שְׁמִידוֹ, וְאֵין
סוּר פֶּרֶץ לִי לִבְכִּירוּת וְלֹא אֵלֶּם אֲלָמָּה

וְעַתָּה אֵין אִלּוּ הַקִּטְעֵן חָק מִמֶּנּוּ שֶׁנֶּאֱמַר דַּע
לִי טַעְמָהּ דְּרַבִּי עֲשֵׂה שִׁין בְּיָדֶיךָ דְּלִסְטוֹר דְּאִשְׁמֹר דְּלִסְטוֹר דְּלִסְטוֹר
שֶׁנֶּאֱמַר רַמ־מֶלֶךְ לֹא לִאֲדֻרְיָן לְחִיטִּי דְּלִסְטוֹר דְּאִשְׁמֹר שֶׁר־דְּמִוּחָה בְּסֶרֶךְ בְּמֵה אִשְׁמֹר
עַל כְּתֻבָּתָהּ בְּמֵה סוֹף פ' בְּמֵה אִשְׁמֹר (דף סו. ו) וְעִינְיָנוּת פ' מִלּוּת מִלְּמֵה (דף ק. א.) דְּהָקֵן
וְיֹסִי וְאֵלֶּיךָ הֵבֵה קִלְמָר כִּין לִרְמֵי כִין לִרְ' יֹסִי מְנַעַל הוּא וְכֹס' מִלּוּת מִלְּמֵה (דף ק. א.)

עין משפט
ור מצוד

בן א ב טויער אים חתן
שא טעף ד:
בד ג ד ה ו מיי פ
מח' ציטעט פער
הלסע ד סתם לארץ פט
טויער אים חתן חתן
טעף ט:
בה ז מיי שס הלסע
טויער ש נהגס:
בז ח טויער שס חתן
קעג טעף ד נהגס:
בז ט מיי פין מלכות
נכדות הלסע ח
(ווייב מח' מעשר ה' ח)
סתם טעף ריש טויער יד
פער פין ט טעף א

לְעוֹי רַעֲשׁי

14. **CONCLUSIONS**

רבינו חננאל

[illegible]

היה המהלכין בדרך מותר
בשננו בן סיכה שהיה על
הם מותר. להם אף אשמו
אסמאלי על בנר ביהו"ה.
הם הכפרים, אומר אסטנס
היה רדיבלי: "היה רדיבלי
היה מביחיה על גבי עינו
היה רדיבלי ורגלי ואנו חושש.
אלי ר' חייא לר בן אחי
הוא כהן ודיב' קא מיבא
הוא כהן ר' מאיר ארמא
מא כהונה. כרתנן בנצנים
של שש ביום הכפרים.
זוהי י"ל שחם ששת דמח
הם תלמי נקטו יום הכפרים
היה שיהיה תלמינו מל
לר' יוסי דמיס תלמינו נסל